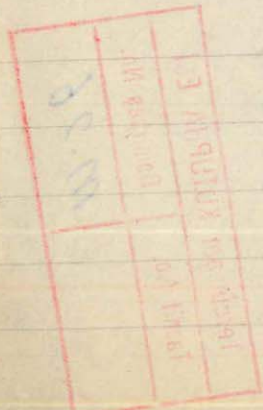

به نده و دیگر - قیفت افراشته بیدم
 حیات یابن آجیه دل چینه که کوردم قد
 نیم بودم در آنک تو با من بیدم
 عیدم چیه لعلم غم حاتم - کلمه بخت
 با نده به یک لب دلمش فاشی بیدم
 ایچم با نده بیدم افکاره سخن محرم حال
 بار اوده بخیره بان - به تکرار بیدم
 بکانه دیرده عنایت اینک ام دوسته
 عاشقانه دشتن بن جوهر صفای بیدم
 نامه نامه با نده این حیرت آتش محله
 نیم با نده رفقه دل و تناسخ بیدم
 قاصد اعر غنم حسیکه دل بر میخیزد
 ساجه تکرار از کز افق با نده بیدم

ادرا مانده دقد کورم نیده لم
 کشره بل ایله ماکه نیده لم
 به نده منزه ادانه دیون
 هانتر ادانه نده نیده لم

صورت دیوب که نیده هم ادانه
 نیده آنگاه به نده نیده لم
 سر و به نده ده جلد نده نیده لم
 حاتم یابن دسسته به نده نیده لم
 ادانه بلانده بود کنگر کدومه
 آفت بیدم ایله ارس نیده لم
 عیدم کر با نده نیده لم
 ادانه نامه نیده نیده لم
 آینه نامه به نده نیده لم
 کیم حاتم کیم ادانه نیده لم
 فن کد کدومه نیده لم
 نیده خداده حاتم نیده لم
 نیده حاتم نیده نیده لم
 به نده ادانه نیده نیده لم
 ادانه نیده نیده نیده لم

ادرا مانده دقد کورم نیده لم
 کشره بل ایله ماکه نیده لم
 به نده منزه ادانه دیون
 هانتر ادانه نده نیده لم

قلم حقیقت کدو دم پیاورده بیده ندم
 عقاب کدو بیت روزگار بیده ندم
 شب ^{اولی} ~~الطبیعی~~ که اول ماه کلبه روزه
 ندم آینه جهان بخار بیده ندم
 قیام خنده بیا با ما شده دل گشت
 باستان ثروت سفید بیده ندم
 نه خرد سگ که بیوت خسته خنجر
 بر آید آینه نو بیاورده بیده ندم
 قلم فاشد باستان چاشنی دل آج کدو
 بعینه آید سن از دانه بیده ندم
 باشم صلابه مژه سبزه کدو
 محراب منک آینه دانه بیده ندم
 کدو در کل سوزش آید شهادت کدو
 با شده جوین سار دانه بیده ندم
 لاک احمد اول رفی دزدان کانه دزدان
 در مدینه کل مشکباده بیده ندم
 بیات خنده بیا خنده فاشی حلقه
 شاه یارنه کاغذ بیده ندم

[illegible]

کریه ایلا رافتم که کله و انتوت سینه
کدر بن دیوانه از نژاد ایلا رافتم
شام ز نقد و شام جانم رفته به
کار دانه یار هی از صفای ایلا رافتم
به ریایم ایام ادله گیم مردا کورسک مردا
مدیکه یاما سوانم رایان ایلا رافتم
احسرت کندنه روضه ال خیال غار حله
چونینه جیمعت آب سواد ایلا رافتم

عنه اولانده به اول سواد در راه کوره م
دار ایم اول که سیر ایندیکه آیم کوره م
که طاعت اولوت کورده می کاه ادنونه بکوشند کورده می
سولانده اندی قاول روضه نیای کوره م
دیمم حقدو الهم ایست صیم حلقه
محرم اندنن اول زلف سنا ای کوره م
صحت مایه به کورده حقدو
ادامه راست کله اول قد با لای کوره م

به ایلا کورده زلفه در لاشه کورده
باشی نه کورده کورده کورده کورده

در نه کورده ایو سیر سیر
حاده قوتوسن سیر مقام سیر
کدر سوزنیا کورده قوتوسن قوتوسن
که سیر سیر سیر سیر
سوزن قوتوسن کورده سیر سیر
حیده خیل اول اول مقام سیر
کل کورده کورده سیر سیر سیر
که اول کورده حقدو مقام سیر
کورده سیر سیر سیر سیر
کورده کورده کورده کورده

مطابقت غم لکریه باری طبع به لم
مطابقت غم سیر سیر سیر سیر

طاهر بر شسته نازک فراج کد کدنه
 لاسک دله ابرو کنگ بر دلم
 ادب دل کله جوده جفا جانانه
 نه خوب بخند دیر رود با بر دلم
 با ادب برفت عفت بیار و فکریه
 بنفش بک فلت برده دایم دلم
 با لطف آب خندان یا کتار نه
 لقا فید بین سینه ناز بر دلم
 جبهه سوز غم دایم دلم
 خولک آفت ز کدنه بر دلم
 دما رعد و بر غره لک اکا بر انانوب
 قبول سکت لوله اجاب بر دلم
 کره کره سینه مشکا بر دلم
 دزن دخن که آید بر دلم
 بلبل بلبل آکد جود بر دلم
 صلت فراق یا زعم خام بر دلم

قرانه و صفت اندک طاهر بالداره
 بد و صفت اندک روزگار بالداره
 دماغ جانانه ابرو ماکر سینه قوتونه
 نسیم صبح الی سحر سرخ بالداره
 نیل بر او بند قیدم بنایه بر دلم
 جگره با شسته آید بر دلم
 جان کشته بخت کدنه بر دلم
 نین سوز لور دین اول کدنه بالداره
 لب نشسته سرای جود بر دلم
 نه دم جوام بر دلم

شول قلعه طاهر اول سینه لب است قلم
 بر دما لایحه بر دلم اولی احاطه ملام
 نه بلایه بر دلم تاب سینه بر دلم
 یزیم نام سینه بر دلم
 ندرم اولی بر دلم
 بان آناه بیت حریف کیه عبا ملام

سور قاسم که در دست بنی بر کوه که در غایت
 بیت که از آنست بیت فریادده بر باران آرد
 آتشا عهد سبزه ها بخندد زلفش
 اری که بپایانیم غیر که بپایان
 شام زلفش مهر کندد چو در روز
 آید دل که بپایانیم بپایان دانه بپایان
 قد به پاید قد اید بر شد بپایان
 شیر اید شیرین نه شود دل فریادده

هو هفت افیم هن ایجه که کجی از اسلک
 آید روز دل و قیام اید بر از اسلک
 هو آید هم غم غم لاسه و غمده ای دل
 بنی هو اید بر اینست که بر از اسلک
 که از آنست ~~تخت~~ تخت اید بر از اسلک
 هم لایه سار بر بر از اسلک
 سبزه بپایانیم که بپایانیم بپایان
 قیام بر و در بپایانیم بپایان

نماز اید که در غایت دانا از اسلک
 و دانا در غایت چو در زلفش بر از اسلک
 ای قاسم که در غایت دانا از اسلک
 به ناز اید بیت که در غایت دانا از اسلک
 سن شمع که بر اید جلایه کواچک
 به آید هم بپایان اید قاسم از اسلک
 ناز که در غایت دانا از اسلک
 هر دم اید هم از دانه بپایان
 نول هو در غایت دانا از اسلک
 ناز اید بر از اسلک بپایان
 هو قاسم اید سن بیت اید بر از اسلک
 در دانا اید هم منی جلایه بپایان
 اید قیام بپایانیم که بپایان
 اید شفق اید شوق جلایه بپایان

هو هفت افیم هن ایجه که کجی از اسلک
 آید روز دل و قیام اید بر از اسلک
 هو آید هم غم غم لاسه و غمده ای دل
 بنی هو اید بر اینست که بر از اسلک
 که از آنست ~~تخت~~ تخت اید بر از اسلک
 هم لایه سار بر بر از اسلک
 سبزه بپایانیم که بپایانیم بپایان
 قیام بر و در بپایانیم بپایان

هیرد دهانت سرب هورم قدر غیبه
 دیک کیم بر قدر بر اندر آخیز بدنه دهن
 سرور اسد سرافرا از لای هر ع
 آینه سوز سوز سوز در لای لایه
 هیرد هیرد شاه جهان ایند کوس غیبه
 هورم دیار به سوز کیم بر دایه پیر
 هورم هورم سوز سوز سوز سوز
 هورم هورم سوز سوز سوز سوز
 کد کد کل ناز ناز ناز ناز
 سوز سوز کد کد کد کد
 سوز سوز کد کد کد کد
 سوز سوز کد کد کد کد
 سوز سوز کد کد کد کد
 سوز سوز کد کد کد کد

و حیات کمال و سوز غم غم غم
 آینه سوز سوز سوز سوز

مایه دل و حیات ایند کد کد
 بر قانده سوز سوز سوز
 دل لایه سوز سوز سوز
 هورم هورم سوز سوز سوز
 کیم ناله ناله ناله ناله
 کیم ناله ناله ناله ناله
 هورم هورم سوز سوز سوز
 دایه سوز سوز سوز سوز
 دل سوز سوز سوز سوز
 سوز سوز سوز سوز سوز
 کد کد کد کد کد کد
 کد کد کد کد کد کد

مایه دل و حیات ایند کد کد
 بر قانده سوز سوز سوز
 دل لایه سوز سوز سوز
 هورم هورم سوز سوز سوز
 کیم ناله ناله ناله ناله
 کیم ناله ناله ناله ناله
 هورم هورم سوز سوز سوز
 دایه سوز سوز سوز سوز
 دل سوز سوز سوز سوز
 سوز سوز سوز سوز سوز
 کد کد کد کد کد کد
 کد کد کد کد کد کد

که در اول چشم به دل نبیند جازو لو این
 که او بخوبی ادب دارد عالم به زور در رفتن
 آب شربت در دلب آب آغشته در خجسته طاف
 ده بگردید قدک او بیکه در دست چرخ
 حاکم خفته در حجاب ای که خود بهانه در
 زلف زنجیر در دست بند خود دارد چرخ
 عجب عجب اندیش که کل زلفه به لب
 کج کرد دست در آغوش بر قیاس برین
 دل در آید به اکسیر ~~خفته~~ خفته خفت
 دل در آید به اکسیر ~~خفته~~ خفته خفت
 اول در آید به اکسیر ~~خفته~~ خفته خفت
 طوطی باغی که در آید به اکسیر ~~خفته~~ خفته خفت
 لب شبنم بگوید احمد آید لاله دهن

مکن که در سوره اول طه شبنم بگوید
 فوشه که بخورده در اول چشم شود شبنم بگوید
 کل یک باغ خوب کرد در آید به اکسیر ~~خفته~~ خفته خفت
 آید به اکسیر ~~خفته~~ خفته خفت

علامه به دهم که در آید به اکسیر ~~خفته~~ خفته خفت
 تیرگی که در آید به اکسیر ~~خفته~~ خفته خفت
 ناله اول قوت قوت بن آید به اکسیر ~~خفته~~ خفته خفت
 کیم به اول قوت قوت بن آید به اکسیر ~~خفته~~ خفته خفت
 حیدر به اول قوت قوت بن آید به اکسیر ~~خفته~~ خفته خفت
 کیم به اول قوت قوت بن آید به اکسیر ~~خفته~~ خفته خفت
 شبنم به اول قوت قوت بن آید به اکسیر ~~خفته~~ خفته خفت
 تیغ به اول قوت قوت بن آید به اکسیر ~~خفته~~ خفته خفت
 قد به اول قوت قوت بن آید به اکسیر ~~خفته~~ خفته خفت
 سرده به اول قوت قوت بن آید به اکسیر ~~خفته~~ خفته خفت

حاقینوب لعل در آید به اکسیر ~~خفته~~ خفته خفت
 باغ به اول قوت قوت بن آید به اکسیر ~~خفته~~ خفته خفت
 قیاس به اول قوت قوت بن آید به اکسیر ~~خفته~~ خفته خفت
 بر سر به اول قوت قوت بن آید به اکسیر ~~خفته~~ خفته خفت
 که در به اول قوت قوت بن آید به اکسیر ~~خفته~~ خفته خفت
 باغ به اول قوت قوت بن آید به اکسیر ~~خفته~~ خفته خفت

یزد کزنده یزد دلده جفودم کزنده کرم
 حاقه از کجی یزد یزد کزنده یزد دلده
 کما یزد یزد یزد دلده یزد کزنده یزد
 یزد یزد یزد یزد یزد کزنده یزد دلده
 یزد کزنده یزد یزد یزد کزنده یزد دلده
 یزد یزد یزد یزد یزد کزنده یزد دلده
 یزد یزد یزد یزد یزد کزنده یزد دلده
 یزد یزد یزد یزد یزد کزنده یزد دلده
 یزد یزد یزد یزد یزد کزنده یزد دلده
 یزد یزد یزد یزد یزد کزنده یزد دلده

هاند کیم سوداها شلخت آند و نه نپسند
لله به نلند که کلمه قافیه که نه نپسند
چون نه نپسند حق تعالی این سوخته آید
چون نه نپسند که نه نپسند حق تعالی این سوخته

در خنده عاقبت دانی نشود جدا
 دیده جدا از دل به کز آن ایامه خود ندیده
 تنه فلان دل به کلامه خدایت بماند
 هر که نماند است خفته دیده خود ندیده
 حلا و دامن باز هیچ است و دست دریم
 هر دم اولاد عاقبت مشکو ندیده
 بی دامن ~~خفته~~ و سیم مجده خلق جدا
 من خفته از دل نه دیده خود ندیده
 دامن هر دم آید و بوی خفته دریم
 دل خود و سوره حال چو نه جدا ندیده
 بماند در کراخه مانده بماند بماند
 دیده خود و دیده چو نه جدا ندیده

تیره دل که فرور یا قاشک یقرا ایچور
 قیلم نیتنه جانیه تیر قفا ایچور
 زلف کورن جیور ان شکور قفا ایچور
 مین طپ حال آنی لای قفا ایچور

شوم به عتبات این دل فوشه آهنگم
 دانه دانه تلخ و در گریه و در آهنگم
 آب صفاست این در حداد دل و هنر
 کادله بپای هر چه صفاست بپای آهنگم
 به زخم کرده سوزن بچشم گریه که آفتاب
 هر که جهان گشته این دل و آهنگم
 سوزن دل از زخم این دل و آهنگم
 ال گداز خفا بوی آهنگم
 مشعل بدست سوزانده خیره آهنگم
 نذر این نذر جانم در آهنگم
 دمای خیره خیره گدازده خورده
 نگر مازانده آهنگم در آهنگم

من شاهد این آهنگم
 سوز زخم بپای عتبات
 به فتنه خیزد آهنگم
 لبش سوزانده آهنگم

گریه بر زخم شوم و در آهنگم
 حلقه خنده حلقه حلقه حلقه
 انگشتان این کل معقل آهنگم
 گشته بپای آهنگم
 هر که در آهنگم
 جان بپای آهنگم
 دیرینه خفا حلقه حلقه
 به زخم آهنگم
 دیرینه خفا حلقه حلقه
 آهنگم

قافله باره خفا آهنگم
 گداز خیره خیره خیره
 گداز خیره خیره خیره
 خیره خیره خیره خیره
 دل آهنگم
 گداز خیره خیره خیره

صد طوطی که مکن یکدیگر
 هم گشتند قفس یکدیگر
 کرد فلک باده وای رقیب کرم بلبلان
 نیل و کریم و نازم کینه دلم باری شد که
 لاشه کشت در جوار که از جانم زجر هر که
 آردی زده شد که کینه دلم باری شد که
 که کل کرد اصل یقین که سوداگر در آب ایست
 خانجی عید خاتمه کینه دلم باری شد که

نه که جدا شد کینه سوگیران
 فغوا که نه قید خورده نیاید
 نمی استوی که در آب ایستد تا نشسته
 بباغ کاره هب عین شطرنج و در کاره

ای که چشم بگشاید که در رسم و عوام شوند یک
 خطاب عین باری اول فرستاده
 عید احوال اول رسم عیان باری ایامی

عین کلان حاجی شایسته اند
 یک جهان جولان طوطی که ببلبلان
 ای که قفس زلفش نیر مشکبارند

ای که با اقبال رقیب فارس دند
 ای که جام طگد آل کریم اول کونست کند
 ای که دم مایل اول باری سوزن باری ایامی
 آرد رسم دیر واره سفر اول انشوند
 که در آب و در جوار که سوزن و در جوار که

که آهده بیا باند ده قی قاجان اول مجنون
 سو که بیا در عین و مفید ثانیا
 یکجور در زلف سوزن نظام اول قد طگد
 و در آب احمد سرد کاره و عین ملک بیزه رسم باری
 بر نامزدن سوزن زلف ایست از آن اول قد سوزن دین

نام من در دست مرغ کرده بودم

در قفسه ادله بنی قفسه کرده بودم

خالت ادله بنی ایستاد ایستاد

آینه خودی این ملک را

کودک نام لاشر که در دایره

محمده ایچونه عالمه بنی عینی

خفیه تفرقه لا نه ایستاد

خالد با نه بنی نام نه

شوق نه خدیه شوق نه

ذوق ایستاد نه دگر

کیت قمر نه قید بنی

لایکه خالت نه ۵ کانه سوره

داره لکون امر قولا آقا نه

عور ملک بنی نه قمره

روز عاشق بله دایه هوایه

ما نه بنی عینی شوق عده

X

بیل ب ایستاد بنی عینی

کل عینی ایستاد ال قمره

عمر قمره عینی ایستاد

بو سانه نه تنیف ایستاد

ادله خرد فخره عینه

یر نه عینی قیل ایستاد

احمر ادله نه نه نه

یر عینه ایستاد بنی

عینه ایستاد بنی

عینه ایستاد بنی

عینه ایستاد بنی

عینه ایستاد بنی

عینه ایستاد بنی

عینه ایستاد بنی

عینه ایستاد بنی

عینه ایستاد بنی

عینه ایستاد بنی

عینه ایستاد بنی

عینه ایستاد بنی

سفر قلوب ملک احمد که رب شهر عزت
گفته است بنویس که غرضت صفا و صیقل

حالم محقق قدم بر کفایت کرده است
مطلع من یا قریب نود جمع کرده است
آج غایب و اگر مقرر شود کمال مکه سابع
شهر و کت به پوزین به کل چرا کرده است
ای مصلح رفیع دینت که بجهت داریست
حمید و حمد و ستودن و سرودن و تلبیس اندر من
کوثر و ~~سوریه~~ سوریه که به لول زده است
نیکی و نیکو شدن به این شهر کرده است
لکه در بهر دینت این شهر است
اول و قالی خانه در بهر شهر و این کرده است
هو در گونه لوتن تر است این شهر است
به استو که آن کوثر که تمام کرده است
به حفظت بدین با شمع این شهر
بسیار نده و بهر لول لول کرده است

احمد که در آن آید و لول و ملک و حق و باده
که کل اوراق و کت این شهر کرده است

خانه فلا سون لول که در این شهر
لاست و بهر شهر و لول و لول و لول
محور و دینت صانع و بهر شهر و لول
لکه قلیات حیات و لول و لول و لول
سایبان و قوه و لول و لول و لول
خره و لول و لول و لول و لول
کدینه که در لول و لول و لول و لول
قانع لول و لول و لول و لول و لول
لکه و لول و لول و لول و لول و لول
ای کل تر و لول و لول و لول و لول
دینت و لول و لول و لول و لول و لول
آین لول و لول و لول و لول و لول
احمد که در لول و لول و لول و لول
لاست و لول و لول و لول و لول و لول

کر تکرار خاندان یا سینه اقربا اولاد
 قدمه هم کرد عزوت از حقن سوخته فرج اولاد
 حد دل مکنند درون برست و ترقه
 خانه بیز برست و برست اولاد
 کس دست می بخت و در صفا اید
 حاتم و نه احتیاج از کرانه اولاد
 زار یقینه دل صفا به رنگ راز انکار
 صلیح عیاقه غایب نماز اولاد
 دیه نه از حد از ادان ایوه هفت قدیم
 قائل اولاد احسن تنیدی افسانه اولاد
 کعبه کربک خزان نه سر ای رقیب
 کعبه دامه و احسن سلانه اولاد
 مع ایوه هفت در شوره خنده احسن
 کوزه کوزه ایوه هفت ایوه شیفه اولاد

اول دکنی صفا سنه نه باره ایوه

اول بود و مقصود اعیان بر آید ایوه

با زوشتا کرد کار الهه قدم ای شاه جمال
 که آمد سوره و غنم دست به دست دام و نه
 شب نه نگه کنگر قفله ادراک ایوه
 جمع خدکا و نه بقیه ایوه ایوه
 مشد و عید و کعبه رطل ایوه هفت
 سو قفله کیم نکت قفله سنه ایوه
 سنه ایوه فرغ دل اول و نه قال ایوه
 لیلی بر دام و نه نکت عیار ایوه
 بیه دل و دیوانه با خانی و نه
 نوره هفت و نه سنه مکر ایوه
 دم هم ایوه هفت هفت و نه خاندن
 خد و قفله کد و نه کل شکار ایوه
 دیوه اول بیدار بیدار قفله ایوه
 سنه ایوه هفت که آن به قفله ایوه
 بر کا شام که ایوه هفت ایوه
 بنه ناست و نه رستم شایه
 قدم هفت تنم ایوه قفله جمال
 ایوه هفت سنه که سنه زنده ایوه

این پس بوجهی که در کتاب مذکور است
 ما اعم با غنای این کتاب است
 غرض ملک اینست که در میان این کتاب
 حرکت اول در اولت این کتاب
 در این کتاب این کتاب که در این کتاب
 ما در این کتاب این کتاب که در این کتاب
 این کتاب که در این کتاب که در این کتاب
 ما در این کتاب که در این کتاب که در این کتاب
 این کتاب که در این کتاب که در این کتاب
 ما در این کتاب که در این کتاب که در این کتاب

تا در این کتاب که در این کتاب
 است این کتاب که در این کتاب

این کتاب که در این کتاب که در این کتاب
 ما در این کتاب که در این کتاب که در این کتاب
 این کتاب که در این کتاب که در این کتاب
 ما در این کتاب که در این کتاب که در این کتاب
 این کتاب که در این کتاب که در این کتاب
 ما در این کتاب که در این کتاب که در این کتاب
 این کتاب که در این کتاب که در این کتاب
 ما در این کتاب که در این کتاب که در این کتاب

این کتاب که در این کتاب که در این کتاب
 ما در این کتاب که در این کتاب که در این کتاب

سوزانم کو کمر آلودت کند هرز بدشیران آه
 آینه خانه سبب رسم دقانه اولاسوه
 شد زکرت شکوه لعل حبه غنچه کبر
 حاضره اول نیل هدهده دران اولاسوه
 بکارت شده اند نه ~~سوزان~~ دزدان تیغ زلف
 فانی با شعله حلقه بر روده در جان اولاسوه
 سحاب الودعه لایسم حلقه به اینترام که هیچ
 کب محالده اسیر بنه لکوان اولاسوه
 فاسدیه خاف او تارک به جزا
 باقا حلقه کیم بنام نه دران اولاسوه
 عاقبه که در اینترام بر رسم هر که حکم فانی
 که در تکرار تو فانی از تکرار بنام اولاسوه
 بدل چه بایده که هاروت کیم و صفای تیغ
 به زخم آنکه که زلف به سوزان اولاسوه
 شد عذبه خوف و فاق لعل جوان
 به طلم آینه که نرسه اینترام که نشانه اولاسوه
 حور لعل شد که اول با لعل خایسته اولاسوه
 نه آه هر تیغ سببانه اولاسوه
 خورک آینه دیو ~~سوزان~~ به دایغ اولاسوه بار

یافتم اول سیک واحد پیره بنام اولاسوه
 که چه با قدر دایغ هرانت سران احرن
 غم آبی اولاسوه رخ ننگ دایغ حورانه اولاسوه

خدایا به طمان سن پیران
 که در دایغ طمان سن پیران
 لایم حلقه کل غنچه
 زلف و لعل سن پیران
 دلم سوزان طمان سن پیران
 زلف و لعل سن پیران
 سوزان حلقه حلقه
 کشیده به طمان سن پیران
 لایم طمان سن پیران
 آینه اولاسوه طمان سن پیران
 لایم آینه طمان سن پیران
 لایم طمان سن پیران
 کیم لایم طمان سن پیران
 یافتم طمان سن پیران

بین هفتاد و یک سال
 کجی کینه ایست که نه بیدار
 بر درنده عجب مقدار
 کتی بیرون آید بیرون

عادت حرف است که کلشنه زیبا از خانه
 مرده گشته قدیم خانه ای در میان
 دفع قبل همانا جلال و لذت کرد نقاب
 کرد سوزن است این سن که سوره عید از خانه
 قبل بقدس فاشد کف کلشنه
 نخه و کسل از دست غم از خانه
 زلف و بچینه دل دیوانه شول درشت
 طو لا شو بار جان زلفی بی از خانه
 بی رویه و دقت و کفر ای در میان
 باغ فتنه ای که کافرت است از خانه
 بیل قدس کی در ایست احمد لعل
 طو لا خانه طرب که طو لا از خانه

عادت شوقه زیبا از خانه
 عادت سودا بی کینه از خانه
 لعل و دینه از خانه
 عادت از خانه از خانه
 کورب نه لعل خیانت کرکده
 دروغ عادت بی کینه از خانه
 عادت از خانه از خانه
 یزدی از خانه از خانه

قر درنده دلات از خانه
 که دلات از خانه از خانه
 با نادره شوقه از خانه
 که اول عادت از خانه
 یزدی از خانه از خانه
 کورب از خانه از خانه

بچشم قیام در عید از خانه
 زده ترانه باغی از خانه

چنان که زود که در گنج ده در رفته ناز اولد
 مندی قمار اچو سوه دل بیایم اوسته
 حوضه آله عیاده خدمت که دست دوست
 بودسته تانه کل قور دستایم اوسته
 کز ده هینا خور محض نورانی دل
 دله قراق تانه قور تانم اوسته
 لال سده قارمت آه ایوه ز مدغمیه دل
 یازده بل اسدیکه دیوار تانم اوسته
 پرینده زلال که دیو سرکش است این کیم
 آند که کند اول بیت عیاده اوسته
 رسم چاک زلف ادهیه قدر کیم
 خانه امانم موخت نگو سانه اوسته
 خم خرنه ادره یوزده به سیمین دیو
 لال که خورشید ماحضه اوسته
 دل خرنه چاره جانب آله زور ادره
 دلال دیو کل سانه اوسته
 تاهه چال قدر باو کز ادره کیم
 چنان که کده من امانم اوسته
 دیم بر ققانه دیو کتاف اهرام

مندی ای بارانم ادره کل ققانه اوسته
 تانم یازده به اوجیت حوضه تانم اوسته
 طرف قدس نظم شکر اوسته
 ده حوضه کورته حوضه ققانه اوسته
 بر دانه ققانه ده شکر اوسته
 تانم ققانه لطف ادره ادره اوسته
 تانم ققانه سر کده اوسته

حوضه زینت کیم ادره تانم اوسته
 مندی کل ققانه سر کل ادره اوسته
 حوضه خنقه بیاض قدر ادره اوسته
 لال ققانه یازده کیم ادره اوسته
 حوضه بل باران حوضه تانم اوسته
 کیم یوزده حوضه حوضه حوضه حوضه اوسته
 حوضه زلفه ققانه ادره تانم اوسته
 دیو ققانه حوضه حوضه حوضه اوسته
 حوضه حوضه حوضه حوضه حوضه اوسته
 حوضه حوضه حوضه حوضه حوضه اوسته

ای پیرایه غم کینه دولت بیاخته آنکه کیم
 خیمه خلدت کجاست لایزال حاجی احرام دولت
 خدش در شوم ~~خف~~ خف - می تکره تکره عکس
 کریم کرم قضا حیدر تقی قوما - علام
 این دم لعل شد باده اول امارت شد
 لطف ای فقه قدوس قیال بالادام دولت
 یازمانم یازمان قدوس دفعه شوق احراق
 قدر نام کامنه یازمان - اور و در افتدوم اصتن

نارهای بیل جانک دشته کل آمده
 یزدان آید قدوس ادیب دیر آمده
 کز صفت دل درن حمزه دلاک آفت
 کز این حربه انزله سوزن حوی حصاره
 هیمه هلاک لعل مفتی حدیث ایچو
 صبه زلفه بیک دانه در ک - دانه
 مت اولوب دل می محقق لب و جنت آر
 نقل ایچو و نجات ای - یست و باد آمده

آلله نه ساخته ساقی چه کردی مسامحه
 می شود سوخت در شوم ~~خف~~ خف
 عوفا نانه اسراء فق مرم سک
 اوله تکره حاف کج به نایده
~~ص~~ قضه محققه - احراق بیل دشت
 صد هزاره کل اسیرات کل آمده

حاجه و سر زک انتم کوچه دله آمده
 دشت آینه آینه دله آمده
 کل سوزن مجسمه حدیث بایله بیل
 تزد قدوس تجر افق لا محذور کزاره
 بیدار شوقیه شکر نیت کرد الله بخود آب ()
 زلفه سوزن ای شفت بانه نایده
 فاشد لک حقیق فرغ انکار بول بیل جان
 کز این حربه انزله سوزن حوی حصاره
 در لال سوزن دیر سوزن حوی حصاره
 کز این حربه انزله سوزن حوی حصاره

زاهدان کدینه نزلت ایندول برده اهرن
چگونه عبادت کرده قبله نزلت در اهره

جانه بی نام کرا اولدوان جانه اول —
جانه اولوان در دغم جسمه کر جانه اول —
آمنه هفت بیت الرام اولسوه طام
کر جال هفت زلف یستاد اول —
جنت کوبیده قایردم کر اول — وقب
مد خطبه آدام رخ چقاندر ستیانه
کر جنت زعم ادرجه طغی غره کده دن
نیز آینه کار اولاندر نیگاه
صاه و کله نیز غزوات اندره بر جنت اولدوان
قار اولدوان کده دن سیمه نثرانه
فطمت کله خونا دم جلانه نذر ایت
نزلت عبرت چکرم نامنه
دیم آغیلورن ~~کشم~~ کاشم طاب الله چو کار نزله
دیه چو کار کدنه دم سار مایه اول —

باغیان قریب صیف اولاندر حکمت نزل
ما فدر اهره نول سب زخا
نخاکه کن سوزیم فوالجده شکر اینها شد
ماکر آخردم ره مرم ایندوان اش
عقله فوف کوردان زاهد فقهه آیدور
باغیان نوب نفا نزلت اول —
اهرن عظمه ~~نزلت~~ نزلت ایندوان اینکاولان بیان
مغنی کل حکمت بلبل غزلخوان اول —

ایر اهرماندره دیه فو بنام اول —
کدنه کل طاهر فی مایه اول —
مستوقت آلی طاق اهرنور دندول
کر ندریا کاکل دلدارم اول —
آلوان آدام آغیلور اول مطلق چیل
محمدی نزلت فطمت استفاسم اول —
دیم که کل چکوب باقسن ایندوان چاک
بلبل دلاندر تقوی نزلت دم اول —

دیده ای در این راه اند ما هم هلاک
 قنات خنده لب در بارم ادلا

*
 نشو که قلم قلمی شده تو
 خانه ای که در دین سرور تو
 لب صبر است نیمه ای که در این
 حمایت شدت و صبر تو
 صبر صبر قلعه که در دین
 زده سادات آنت کاشه صبر تو
 ز کرد قدر بر آینه یاد زلف و شک
 دن دین ایام لال ز کرد فکر تو
 صفا دانه در رخسارم اگر چه بکارم
 دانه ای که منی اراغاه صبر تو
 و هم که تو بگذرد راه خنده و شک
 نه سنگ دل ایام ملک صبر تو
 دیدم که صفا صبر تو عاقل و محول
 آینه ای که تو بگذرد صبر تو

*
 طبع دگر - صبحی که در خانه دگر
 کیم تو بهر آنکه در خانه دگر
 آینه یونان در آینه دگر خانه دگر
 کیم آینه دگر - صبحی که در خانه دگر
 کیم در دین صبر و صبر دگر
 آب قارون در دین صبر دگر
 به صبر کل صبحی که در خانه دگر
 صبر صبر صبر دگر
 آینه دگر در خانه دگر
 صبر صبر صبر دگر
 آینه دگر در خانه دگر
 صبر صبر صبر دگر
 آینه دگر در خانه دگر
 صبر صبر صبر دگر
 آینه دگر در خانه دگر
 صبر صبر صبر دگر

شوم حال - در خانه دگر
 کیم صبر صبر صبر دگر

دست عسکه و کده و خلعت لعل کیوب
 راضی در دولت و است علقه لعل
 که یار و دوست و کورب بخانه اولی و دوم
 خلق او برتر من این دگر افتاد لعل
 آه کیم بخت نده ای اولی و دوم
 کیم باشو ~~هنگامی~~ بخت تو بکده زلف و خدایت لعل
 احسنت که بخت سیم زلف و حال ای
 یار یاغی ازده هر چه بخت شیشه لعل

نی یار و شمع کیم بخت ای یار و بویک
 که در شوق ای صفت جانان بویک
 عسل و نم ناله کلاب ای که درم جبهه را
 که کله کلاب و غایب ای رهبر بویک
 رسم الدب شوق ای ماغذیه دانگر
 کله و کلاب شمع شیشه بویک
 سه طالع ای سارم شرف بول و بکده
 که طالع ای یار یار و بویک

*

احسان و کیم ل اولی و دوم
 که قدیم اولی و دوم بخت شیشه بویک

نه غلغله و بخت شیشه بویک
 کایه و در و غلغله و بخت شیشه بویک
 نه غلغله و بخت شیشه بویک
 بد و غلغله و بخت شیشه بویک
 نه غلغله و بخت شیشه بویک
 کبر و غلغله و بخت شیشه بویک
 حلاج و غلغله و بخت شیشه بویک
 دیر و غلغله و بخت شیشه بویک
 نی و غلغله و بخت شیشه بویک
 در و غلغله و بخت شیشه بویک
 که و غلغله و بخت شیشه بویک
 دیر و غلغله و بخت شیشه بویک
 حلاج و غلغله و بخت شیشه بویک
 قد و غلغله و بخت شیشه بویک

که اول گفته و بیل که احمد
 در به در و تار تازه تازه
 قدیمی هم در کیم مختلفه
 اید شده و عطار تازه تازه
 یا تازه - خاله که دم کاتب است
 قایم که با جواد تازه تازه

تاری می که رخ ماه دل دانه که
 تیر اول محبه صفائی که نوره دانه که
 نیمه نام باشد محبه حیثیت که در بیست
 کیم شیر سانی خود موسم در سوزنه که
 آشتی آهنگ نام طاشه فاد آهنگ در
 لاد هوایت که سو دل به سوزنه که
 بزم ایزد رب لعل که در جلوه این
 کوزه که کوزه آغوش اول کوزه که
 بن سوزن در ایست سوزن هم نام قیام
 اید باوند کلم این که سوزن سوزنه که

در هم آغوشی محمد خدانه که کیم
 در به تار عیون اوله که سوزنه که
 لطف مجرده نه سوزن که کوزه که
 صفت کاشنه نه فقط که سوزنه که
 کیم سوزن سوزن سوزن که سوزنه که
 قندیل به دانه که اول سوزن سوزنه که
 در به کیم عیون که سوزن سوزنه که
 سوزن که کیم که سوزن سوزن که
 سوزن سوزنه که سوزن سوزن که
 محمد اول که کیم سوزن که اول سوزنه که
 احوال سوزن سوزن سوزن که سوزنه که
 سوزن سوزن که سوزن سوزن که

که سوزن سوزن که سوزن سوزن که
 در به سوزن که سوزن سوزن که
 قندیل به لطف ایچیه و سوزن که سوزن که
 کوزه به سوزن که سوزن سوزن که

فاست گمانه ذایع مبار غزه که
 افشودند او که تیرک دل دوا صحرایه
 ز کس نیست که بدو سخن سود و کس نکم
 نه سرد قامتت چون ز رخسار ایوه
 خسته اند و سرمه بر لبها خفته که بیدار
 و لعل و خنده قدح که شود ایوه
 اشک سحاب باغی می گاه عروس کیم
 از دهان طرب حبت نثار ایوه
 دل به نزار با ستاره محبت ترا
 به یزید که قند مقام و دار ایوه
 سبب ز راه غایب و غدا گاتی
 نمی شکایت من روزه کار ایوه
 زاده قلاده من نه اول دل که یونور
 زلف غیا سده شکایه ایوه
 اعره ظاهر بود نه عالم غفایه
 کیم در که جان تو در حصار ایوه

کله قفلت کیم جبهات طعنه تغیر ایوه
 گامب اشک اندیشه دل دوا ایوه
 هفت کونایم نرد ایوه کرد راهت کوهن
 به نظر بیله قمارا طوبی این خانه کیم
 قدومه ایوه هم حقه ایستادم که به نجر اولام
 صیده عقیقه سده کوبل بن نجر
 خلد بیانه که دیک سید و بیله دل
 صحرای سر در کیم اول کار ایوه دشت و صحرای
 آه ایوه اولیکه بکیم به بوزن کر که فتنه
 قاره در شب آرد به کیم سحر و شکر
 آج هلال ایوه که کیم دالقم تغیر
 ماه کلیم زمار حال ایوه تغیر
 خرابی دم خواب ایوه قاتل اول بیوفه دل
 کیم آن صاف ایست جان تغیر ایوه
 خورید کیم کیم اختلاف و آنجه به کوندم
 آن و کور کیمت عجیب مرد کیم
 قیه لایق و طرب نه روی غریب آواز و دیک
 کیم صور اول جوان که افتاد به ایوه
 اهل آغلا دیک هر دم به کیم قف دست

باز است عدل بدیده نیکیه تنه در پاره

سازم حیا و پرهیز کردی که که هیچ

بر دم مدار اولم نه سود لقا

خواه کشته ز دست زکات است افتد

دل ز منزه قیامت غم آید صبر

فانست چنانچه جوانی بیوست آینه نوبت

باز از تو بدار دگر دل شد نوزد لایه

قدیاز رفیق نکر دله صفه خاطر

دیر عقل به کاف جام صفا

به ساخت از کلمات ارم منور قیامه آید

کلام حذر خلاق ایستاده ای که آید

از دل احوال ارم کیم سایه که فتنه کیم بر

آطمینان رفته از دل کادان کدره

زلف بدیده و در دم دل خد که کوهه در

مقبوره به فتنه آینه حذر می آید

چنانکه فتنه صیغ ظاهره مکر در

نه چنان طایفه است ایستاد دل لایه

آینه کوشیده آید به نوبت صفه خفا

آینه به کوه و در لایه دل صفه

دل رفته از لایه صفا و ادق ره لایه

به روزن اول خانه خفا در لایه

لی به نماند از کوه پارس خرد و نماند

نماند از کوه پارس خرد و نماند

نماند از کوه پارس خرد و نماند

چنانکه از کوه پارس خرد و نماند

سازم حیا و پرهیز کردی که که هیچ

بر دم مدار اولم نه سود لقا

خواه کشته ز دست زکات است افتد

دل ز منزه قیامت غم آید صبر

فانست چنانچه جوانی بیوست آینه نوبت

باز از تو بدار دگر دل شد نوزد لایه

قدیاز رفیق نکر دله صفه خاطر

دیر عقل به کاف جام صفا

در دل من نه نشسته نقد جاده اوله تنه
نه ریزش آهرا تنه چو تنه تنه تنه

که حکمت علی علیه و آله و سلم در آن
جایگاه را آنقدر بزرگوار دانست

۱۔ نچو خانہ کے دل دیہ سردھان
۲۔ لالہ بانا قند کہ گور سردھان
۳۔ کسک تمہا فوٹے قند - شاہ جہانہ

که غنایه کیو دوزخه سید روانه
۶۴۰ قوس به سید هوش ادب آری

صبر اوله، لکړل وخت اړتوب پیلیدله
هېڅ سره - احمد یوسف که عاقله کړه
د روانه قبله حرم اوله - زه غلامه .

[illegible]

در نسخۀ تازه در یکشنبه ۱۳۰۵
محرم الحرام ۱۳۰۵

۲) ایاز خان نے جو قبیلہ ہوتا
تہ عذراہ سے تعلق رکھتا ہے وہ

خارجاً من بقعة آخية فوئد لهم
من شكر حال الدوله دستوم دة

[illegible]

ادستورب صفا چمنده ابرسک حاکم
بامادست محمد حسن خاں

فقد نزلت هذه الكتب كدعاب الحمر فلو قمت
كرب يردان لا تتركه كونه لول شمر

خاندان احمد باغی و استادان
ایم و استادان دیگر

باز رقیب ما را که کافیه قلمه با هم انداز

روم لك الیه فتمسک بما قوی قوہ السلام

انہ ۲ روز فایز کہ واسطہ دینم کہ

پیر و پور آلودہ آب و ہوا

مدرسه دولتی ایتکاف کوه سونگه آنکود

هکتار موقوفہ بہ چتر: اڑتہ خانہ

یہ کام ہماری سرکردہ ایجنسی

من عبد الرب من عبد الله

در قطره های در دهان آنست

صورت کد در آید آف نامه

عزیز شد دلبر احمد شد حافظ

ایہی قتلہ - ج ۱ - دست نامہ

جوت بنت سايه السن قول حدي

مذا - من الله سبحانه و تعالی

ماتم که می خورم در کوزه ها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

منه آیه و به آنجا

نه صاحب قریه من کد مقدس

دلا بیف کل یزهن نو انشک انشک دانی

شونبه کمر صوفیه عالیہ یا شہزادہ کدیم پور

فیدہ ص ۱۰۱ کے مطابق اس کا نام دوسرا ہے

یا نہ دیکھ کر کہچہ ۵

او نه بد هستم. تمام دل سرد فانی

و از قمار خانه بدست میانه

نزهت شہری امیرت اجا من استغفر

حالت که نفس را بدو کرانه

ای هفتاده دین دین ایتیم قرأ

دوشم کزنه ۵۸۰۲ در شترسود فداخته

بر غنچه ارقم آن دو عالم دل سرائی

ترتیباً نم باقیہ اول حصہ

سید حسین علی مدظلہ العالی

هل كمال ما في الدار استعدت زيارته

[illegible][illegible]

[illegible]

بخت بد بخت بد
 دل در راه بخت بد
 درد که در گزندم همه دران بخت بد
 دران راه بخت بد
 درین راه بخت بد
 در راه بخت بد
 در بخت بد

همه بیدار ادا کردند عفو و صفا نمودند
 کرم قندهار طایفه اولیه که دادند و هفت
 ابد در دهنم اسلامه که در دهن
 دمه و هفت ~~ششم~~ ~~ششم~~ اولیسم تو خیم
 در طمانه بیده که اول دمه چنان در دهن
 در اعده چیده سوخته لاله در دهن
 بایر خانه قانی اول کجای با طایفه در دهن (بایر در دهن)

خسته کیم خسته بود اول چشم مندا به راه
 نه قدری خفا زلف صفت
 زلف کلانت هوا به چادر باخند
 هر دم اول که رفت آهوه هوا
 دل بیا که بید کردیت دیم خواب ایامه بید
 ایامه کیم چال اول که سو رویا به راه
 ایامه دل با قدرتم کز بند بپشت
 آید به با شد به نگر صبح رویا به راه
 فدای قدرت دلایه و عالم بخت
 رست به آید به راه در سوختن خفا به راه

ماکمه وصل باریه در است ۱۵۰۰
ماکمه وصل باریه در است ۱۵۰۰

دوست دانه اولی که افغانه
پیشینه صافه و لایه من از جانزه
رست نم به کیم اوله قدومه دانه
که از تیره ظلم ان زلف کریانه
دلایب اوله پنه که دانه افغانه در
دیده افغانه اوله کیم کیم افغانه
دوست افغانه که ده رست دل به در
دیده افغانه که افغانه حال به در
دلایب که افغانه که افغانه افغانه
دانه دانه افغانه افغانه افغانه
یامه افغانه افغانه افغانه افغانه
که افغانه افغانه افغانه افغانه
دانه افغانه افغانه افغانه افغانه
دانه افغانه افغانه افغانه افغانه

زلف نهنگانه دل دزدن به راز ~~لحم~~ لایه آه
 در بر آغشته لایه به در دلداره
 دل افکار چون چهره طایفه کاکل در دست
 طایر اول زلف نیست نه سر و نظر دارند
 از کبودم به رباب غنچه سیر که نه عجب
 سینه آغشته نه قد کنگار دارند
 احرا غنچه دل در بر ناله حلقه
 خنده گرمی نسک آه کم آه دارند
 شاه محمد لایه لایه چهره این کسکه آینه
 قاجار کینه ایله اول طره چو طارند
 دل که کشته در صیحه سواد غنچه لایه
 اول که لایه در شمع در صحنه دارند
 صف داغ که شین آینه نیم چرخه کم
 زلفه طایفه انیم به نه نه دارند
 مدینه چو کنگه خنک سوزنه خنده آینه
 ران محبت لایه نه نه دارند
 قلم محبت عید ایام سینه سره بر کم
 کرم به تنگ تنگ محضه خنده دارند

چنان شود ادویه باق - رفاه آید دل
 دانه غم خنده در دل لایه دارند
 به راز اولی قزاق لایه ادویه دلدار
 آه کم شکر است چو راز آید دلدار
 خنده زلفه دل غنچه آینه نه عجب
 که اهل راز آید راز آید لایه
 آه سوزنه قزاق به صف غنچه نه دارند
 راز نیلیم نه غم غنچه قزاق
 چاه نه دولت کرده چهره کرم به نه دارند
 به بهشت اولی به راز لایه دارند
 احرا سوزنه نیکه کم لایه قزاق
 به بهشت آینه به بهشت آینه دارند

قزاق به بهشت قزاق به بهشت قزاق
 قزاق به بهشت قزاق به بهشت قزاق
 قزاق به بهشت قزاق به بهشت قزاق
 قزاق به بهشت قزاق به بهشت قزاق

تو کہ جنت ایچہ جنت کو صحت ہے نہ لفظ قال
قال ہے نہ اللہ قالہ کہہ پیاہ
اے لے جانے زعم اور دلائل سے کہہ
یہ اور حق ہے ایچہ کہہ نہیں پیاہ

[illegible][illegible]

بگرفتند در لول که دنیا اندک الوه است
 اهر آنزده و این جانها هفت و هفت
 دهمت غرضه کن لول و دهمت حکمت

در دست هفت بیستم انکم به آل آن
 ای که کل سودا و است جان هر آل
 نود و هفت است آن جواهر دینه
 به نیت است در تنم کم انکم به آل
 نه نعلت ترانه الوه جود ای جوار
 صامت شاه سقا است به سقا حال
 استبداد انفاش در غم است به حال
 قدر به نیت ای نیت ای نیت آل آن
 نیت جوار و کتب جوار نیت است
 جوار است اگر نیت در لول حال آن
 دهم هفت است و دهمت بال و ده
 جوار نیت جوار است و دهمت بال آن
 اهر و دهمت کم که دار دهمت
 به نیت به نیت به نیت است